

List generálního představeného o. Louis Lougena, OMI

ROK OBLÁTSKÝCH POVOLÁNÍ

8. prosinec 2017 - 25. leden 2019

Radost a štědrost oblátského života!

L.J.C. et M.I.

Hezkou slavnost všem, kteří žijí oblátské charisma! Na slavnost naší patronky, Panny Marie Neposkvrněné, zahajujeme letos Rok oblátských povolání. Milost jejího Neposkvrněného početí nás naplňuje radostí, láskou a vděčností za to, co v ní Bůh všechno učinil. Jde o misionářský svátek. Mariino Neposkvrněné početí ji totiž připravovalo na povolání a poslání (misii), která jí Bůh svěřil: stát se hodným příbytkem Syna Nejvyššího. Mariina odpověď víry nás vyzývá a inspiruje k tomu, abychom věrně prožívali svou oblaci jako misionáři Ježíšova království. Svěřujeme tedy tento výjimečný Rok oblátských povolání Naší Paní s pevnou vírou v to, že se za nás bude přimlouvat, aby Boží milost našemu úsilí žehnala. K tomu dojde v pravý čas a způsobem, kterým bude Bůh chtít.

Proč vůbec Rok povolání?

Když jsem vám 8. prosince 2013 a 15. srpna 2017 psal, říkal jsem, že se na mě mnoho oblátů obracelo s tím, abych sám po kongregaci požadoval, aby službu rozlišování povolání brala se vší vážností. U příležitosti všech Světových dnů mládeže, kterých jsem se účastnil, mě obláti a mladí vybízeli k tomu, abych službu oblátských povolání podporoval jako podstatnou součást misijního projektu každé správní jednotky. Naléhání některých dalších oblátů napříč celým světem, především pak z Regionu Latinské Ameriky a Evropy, učinilo ještě naléhavější potřebu ověřit stupeň našeho závazku vůči zvaní nových členů k tomu, aby se k nám připojili. Prvním plodem této výzvy Ducha sv. byl první Kongres o oblátských povoláních, který se konal v Aix-en-Provence v červenci 2016. Během tohoto kongresu a následně při Generální kapitule v r. 2016 byl generální představený s radou vyzván k tomu, aby vyhlásil Rok oblátských povolání.

Tento rok je tedy odpovědí na výzvu oblátů, kteří se nechali vést Duchem svatým. Se stejnou vášní, se kterou se setkáváme ve slovech papeže Františka, která pronesl 7. října 2016 v proslovu ke Generální kapitule, jsou i tito obláti přesvědčeni o tom, že máme budoucnost, ať už jako obláti s řeholními sliby, nebo i skrze jiné způsoby prožívání charismatu: jako zasvěcení nebo asociovaní laici, muži i ženy. I oni věří tomu, že máme i nadále sloužit církvi v těch nejobtížnějších misích. Během loňského Kongresu povolání vyprovokovali tři z jeho účastníků celé shromáždění tím, že řekli, že děláme dojem toho, že jsme ztratili víru a důvěru v Boha a mladé lidi, jelikož pochybujeme o tom, že by Bůh mohl povolávat ještě i dnes, a jelikož nevěříme tomu,

že dnešní mladí jsou schopni na jeho volání odpovědět nebo že jsou štedří a velkorysí.

Téma tohoto roku

Jde o nádherné téma, které jsme si vypůjčili od Regionu Latinská Amerika z jejího prvního kongresu o povolání: „**Radost a štědrost oblátského života.**“ Vyjadřuje podstatu celého Roku oblátských povolání. Toto téma nás vybízí, abychom šli do hloubky, a mělo by nás vést i k tomu, abychom kladli otázky sami sobě, a mělo by nás také posílit. Vyzývám nás všechny, abychom během tohoto roku uchovávali tato dvě slova na mysli, ale také blízko srdce, abychom je mohli prohlubovat při své tiché modlitbě, vychutnávat si je při komunitním sdílení, při setkáních oblátské rodiny, stejně jako s chudými během naší služby.

Zkušenost radosti a štědrosti v mém životě obláta

První věcí, kterou by každý z nás měl udělat, je zaměřit se na vlastní zkušenost radosti a štědrosti tak, jak jsme je při svém povolání zakusili. Rok povolání by měl začít tím, že nám pomůže znovu objevit smysl svého vlastního povolání jako prohloubení vztahu s Bohem, jako ponoření se do tajemství a jako trvalý dialog složený z naslouchání Bohu a odpovědí v průběhu celého našeho života. Během tohoto roku jsme vybízeni k tomu, abychom znovu odhalili dynamiku růstu vlastní obláče, a mohli se tak na celý život stávat obláty „víc naplno“.

Vyzývám vás všechny k přemýšlení:

Zakouším ve svém oblátském povolání radost a štědrost?

Prožívám své povolání v modlitbě a při svém duchovním doprovázení, aby se tak mohlo prohlubovat a mohl jsem ho prožívat plněji a věrněji?

Prosím vás, abyste si přečetli krásnou konstituci č. 29 o našem slibu vytrvalosti.

Napodobuje můj život Ježíšovu lásku k nám až do konce?

Co bych mohl udělat pro to, abych se stal „úplnějším“ oblátem?

Zkušenost radosti pocházející z misie, komunity a přátelství s Bohem

Radost z našeho povolání je zakořeněna v **misii**. Pokaždé, když se oblátů ptám: „Co vám dělá ve vašem životě radost?“ nejprve odpovídají: blízkost chudým! Tento zcela zvláštní vztah, který máme k chudým, vychází z našeho charismatu a odráží srdce sv. Evžena. V životě chudých tak často objevujeme překvapující radost, která je Božím darem. Dotýká se nás jejich schopnost být radostnými, dokonce i v situacích útisku. Chudí nás učí tomu, co je radost. Stále znovu objevujeme to, že zatímco my vycházíme, abychom chudým přinášeli radostnou zvěst, jsou to právě oni, kteří nás volají k obrácení. Právě chudí evangelizují nás!

Radost z oblátského života nacházíme také v našich **apoštolských komunitách**. Jistě že se naše vztahy mohou někdy setkat s napětím, ale my jsme se přece naučili smát

se sobě samým a oceňovat se navzájem. Myslím si, že naše blízkost chudým nám poskytuje pohled, který nám pomáhá oceňovat dar, kterým jsme si sobě navzájem, a rozpoznávat svou vlastní chudobu. A z toho se rodí radost! Když se dotýkáme zranění a utrpení chudých, získáváme trpělivost a plnost soucitu i ve vzájemných vztazích. I to pochází ze srdce sv. Evžena: máme zcela zvláštní charisma prožívání bratrské lásky. Láska působí radost!

Pokaždé, když se obláti scházejí k setkáním, duchovním cvičením, studijním dnům, jde o radostná setkání. Po pohřbu jednoho z oblátů mi jeden z přítomných laiků řekl, že byl trochu šokován smíchem a vtipy před, během a po liturgii! A pak řekl: „Vyjadřujete tak lásku, kterou jste k němu měli, a také svou víru v to, že život nekončí, že to nejlepší nás ještě čeká.“ Možná si ani nejsme vědomi toho, nakolik si lidé, které doprovázíme, všímají radosti, kterou mezi sebou máme.

Radost z oblátského života je také přítomna v našem způsobu **bytí s Bohem**. Náš vztah k Bohu je skutečný a Boha známe jako Boha plného soucitu a milosrdenství. Zkušenost Boží lásky tak, jak se projevila v Ježíšově kříži, poznamenala život sv. Evžena a poznamenává i život každého obláta. Předstupujeme před Nejsvětější Trojici s trpícím lidstvím v srdci. I když společnost vykořisťuje a odvrhuje chudé, i když si jich nevšímá, my přesto víme, že Bůh projevuje chudým privilegovanou lásku. To nás podněcuje k tomu, abychom evangelium hlásali se soucitem a milosrdenstvím. Boží přítomnost nás přitahuje k tomu, abychom kontemplovali tuto lásku, která nás tolik naplňuje radostí.

Zakladatel často mluvil o radosti, kterou zakoušel při modlitbě a v liturgii. I to je jistě součástí našeho charismatu a milosti, která je dána nám všem.

K osobní úvaze a komunitnímu sdílení:

Jaké radosti jste prožili ve své misii, se spolubratry v komunitě a ve vztahu k Bohu?

Modlete se za to, abychom všichni mohli hlouběji prožívat dar radosti.

Může být radost z našeho oblátského života výzvou k povolání pro dnešní mladé lidi?

Jak bychom jim ji mohli nabídnout jako opravdovou možnost sdílení našeho života?

Štědrost oblátského povolání prožívaná v modlitbě, misii a komunitě

Radost a štědrost se zdají být aspekty, které jdou ruku v ruce. Štědrost je důvěrně propojena s radostí a má hodně společného s Bohem. Žít oblátské charisma vyžaduje mnoho štědrosti. Čím více se svému povolání vydáváme, tím více se rozšiřuje naše srdce.

Ve svém **životě modlitby** prohlubujeme své přátelství s Nejsvětější Trojicí: třemi osobami, které se ve své štědrosti dávají jedna druhé takovým způsobem, že se jejich láska a život rozlévají do celého stvoření. Bůh se odevzdává sám sobě a odevzdává se bezmezně i nám. Když se s touto Boží velkorysostí setkáme, sami se stáváme štědrejšími a rosteme ve svobodě. Bůh je vůči nám jednoduše a úplně štědrý. Oblátská spiritualita po nás každodenně požaduje chvíle tiché modlitby, abychom

tak mohli v tomto Božím tajemství spočinout. Tato zkušenost nás činí štědřejšími i na cestě vlastního povolání, v našem vztahu k chudým a také uvnitř apoštolské komunity.

V našem **poslání (misii)** jsme často evangelizováni a stáváme se štědřejšími právě při setkáních s chudými. Naše povolání nás vede k tomu, abychom byli chudým nablízku, a právě v této blízkosti se stáváme svědky jejich štědrosti. Ti, kteří mají jen málo co nebo dokonce vůbec nic, jsou našimi průvodci po cestě štědrosti. Je ostatně pravda, že se se ve své misii zcela vydáváme a někdy přicházíme i o zdraví, narušujeme svůj život modlitby a život v apoštolské komunitě. Možná i to pochází ze srdce sv. Evžena, který onemocněl právě proto, že se přetěžoval! Musíme tedy tíhnout ke zdravému prokazování štědrosti a ke zdravé rovnováze mezi svým vydáním se misii, svým vztahem k Bohu a intenzivním komunitním životem. Tyto tři rozměry mezi sebou nesoupeří, ale vzájemně se obohacují, posilují a prohlubují.

Život v **apoštolské komunitě** se také vyznačuje štědrostí. Jsme ochotni si vzájemně pomáhat, podstupovat pro sebe navzájem oběti a darovat vlastní čas ke vzájemné pomoci. Někdy máme mezi sebou těžkosti, ale když jde o to přispěchat druhému oblátovi na pomoc, jsme vždy připraveni. K tomu dochází v duchu nezištnosti a radosti. Někteří obláti si s sebou nesou hluboká zranění, protože pocítují, že byli v určitém okamžiku svými komunitami opomenuti. Měli bychom tedy ve vzájemné štědrosti a pozornosti, a to i mimo období krizí, růst, a snažit se tak den za dnem prožívat tuto štědou přítomnost.

Vybízím vás k tomu, abyste se zamysleli nad následujícími otázkami a pak se sdíleli ve svých komunitách:

Vyprávějte si o tom, jak jste se vy sami stali svědky štědrosti chudých ve svých životech. Jak se vás to dotklo?

Vyprávějte si o tom, jak jste se sami setkali se štědrostí (velkorysostí) jiného obláta.

Jak jste zakusili Boží štědrost?

Je štědrost prožívaná v oblátském životě atraktivním aspektem pro dnešní mladé lidi?

Svědectví našich životů

Chtěl bych vás všechny vyzvat k tomu, abyste si uvědomili, že svědectví radosti a štědrosti našich životů může v mladých lidech vzbudit zájem o povolání. Svědectví života je prvním krokem každého obláta, který se vydává na cestu služby povolání. Kvalita našeho společného života se také stane znamením, znamením tak starým jako jsou první křesťané: podívejte se na ty obláty, jak se mají rádi, jak jsou blízko chudým, jak jsou Božími muži! Tak se Rok oblátských povolání stane způsobem, jak si v našich životech znovu ověřit radost a štědrost a jak se znovu zasadit o praktikování oblátských hodnot.

Dobrým průvodcem na cestě obnovy našeho povolání mohou být Konstituce a pravidla. Proč si tedy každý den nevzít jeden článek k prohloubení, nenechat se jím oslovit, a dávat tak stále autentičtější podobu svému oblátskému životu?

Výzva každému oblátovi zvlášť

Ve světle výzvy církve, která nás volá k tomu, abychom psali další nové stránky evangelizace, v důvěře v Ježíšovu výzvu k modlitbě za dělníky na žeň, s vědomím obrovských potřeb Božího lidu nás tento rok zavazuje k tomu, abychom kladli na první místo rozlišování povolání jako Boží dar, který se rodí ze společenství víry. Musíme představovat své charisma a vybízet mladé lidi k tomu, aby se k nám přidali. Je to součást tajemství Boží milosti. Máme odpovědnost přicházet k mladým, povolávat je jménem, zvát je k nám, aby nás mohli poznat a abychom jim mohli nabídnout naši podobu života jako možnou volbu pro ně samotné.

Vybízím tedy každou komunitu k tomu, aby se vrátila k materiálu, který 11. října 2017 zaslal všem o. Cornelius Ngoka, a aby se pokusila uvést ve skutek několik konkrétních věcí, které by napomohly k posílení kultury povolání ve vaší jednotce a komunitě.

Slovo na závěr

Chtěl bych zcela zvláštním způsobem poděkovat vám všem, kteří jste se modlili, kteří jste obětovali svůj čas a spoustu úsilí ve prospěch služby povolání. Jde o službu velmi namáhavou. Mnoho z vás v této oblasti pracovalo bez dosažení velkých výsledků nebo jste se s nějakým plodem setkali, ale vzápětí přišlo zklamání a ztráty, které tolik bolí. Díky za vaši námahu! Prosme Boha, aby pomohl každému oblátovi vzít na sebe zodpovědnost za povolání, vytrvat ve svém úsilí nebo se k práci v této oblasti znovu vrátit. Náš slib vytrvalosti nás uschopňuje k tomu, abychom s milující věrností a spoustou trpělivosti šli dál, abychom i dál důvěřovali Pánu: „Duch je mezi námi činný a má moc vykonat nekonečně víc, než si odvažujeme doufat nebo pomyslet.“ (srv. Ef 3,19-20) Pokračujme v cestě oblátského charismatu s velkou radostí a štědrostí. Panna Maria Neposkvrněná se na naši kongregaci stále usmívá a přimlouvá se za nás.

Váš bratr oblát v Ježíši a Marii Neposkvrněné,
Louis Lougen, OMI
Generální představený